

[1981 ஆகஸ்ட் 21]

4. அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

இலங்கை வாழ் தமிழர்கள் குறித்து

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“இலங்கையில் வாழும் நிலையான தமிழர், இந்தியர் வழிவந்த தமிழர், மலைத் தோட்டத் தமிழ் தொழிலாளர்கள் ஆகியோரின் உயிர்க்கும், உடைமைக்கும், உரிமைக்கும் ஆபத்து ஏற்பட்டிருப்பதையும், இனவெறியர்களால் கொலை—கொள்ளை—கற்பழிப்பு—துன்புறுத்தல் போன்ற வன்முறைச் செயல்கள் நிகழ்வதையும், தக்க பாதுகாப்பு அளிக்காத நிலை நிலவுவதையும் அறிந்து மனிதாபிமான அடிப்படையில் இப்பேரவை மிக்க அதிர்ச்சியும், கவலையும் கொள்கிறது.

தமிழக மக்களின் சார்பாக மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தியப் பிரதமருக்கு தெரிவித்துள்ளதற்கு ஏற்ப இந்திய அரசு தமது தூதுவரகத்தின் மூலமும், ஐ.நா. அவையின் மூலமும், மற்ற முறைகளின் மூலமும் இலங்கை வாழ் தமிழர்க்கு நியாயம் வழங்க முற்படுவதோடு, அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான பாதுகாப்புகளையும் அளிக்க, தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறு இந்தப் பேரவை மாண்புமிகு இந்தியப் பிரதமரைக் கேட்டுக் கொள்கிறது.

இலங்கையில் ஏற்பட்டுள்ள இனக் கலவரத்தில் படு கொலைக்கு ஆளானவர்களின் குடும்பங்களுக்கும், காயமுற்றும் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகியும் அவதியுறும் மக்களுக்கும் இப்பேரவை தன் இரங்கலையும், ஆறுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.”

இந்தத் தீர்மானம் இலங்கை அரசினுடைய ஆட்சி உரிமையில் தலையிடுவதாகாது. செய்தி தாள்களில் அன்றாடம் வருகிற இலங்கையில் ஏற்படுகிற கொடுமை பற்றிய நிகழ்ச்சிகளையும், நம்முடைய செவியில் வந்து விழுகிற நிகழ்ச்சிகளையும் கேட்கிற போது தமிழர்கள் அத்தனை பேர்களுடைய நெஞ்சங்களும் உள்ள படியே துடிக்கிற தன்மையை நாம் பார்க்கிறோம். ஆக, அப்படிப்பட்ட பெருந்துயரத்தையும், பெரும் துக்கத்தையும் தமிழர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் அளிக்கிற அளவுக்கு அங்கே

1981 ஆகஸ்ட் 21] [டாக்டார் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இனம், மொழி கலாசாரம், நாகரீகம் அடிப்படையிலேயும் இந்திய குடியுரிமை அடிப்படையிலேயும் நம்முடைய உணர்வை இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் எடுத்துச் சொல்வதற்கு நமக்கு எல்லா வழிகளிலும் தக்க ஆதாரமான உரிமை நிலைமைகளும் இருக்கின்றன.

சாதாரணமாக இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் நிலவியல் தொடர்பு, வரலாற்றுத் தொடர்பு, மொழித் தொடர்பு, பண்பாட்டுத் தொடர்பு, நாகரீகத் தொடர்பு, தாய்த் தமிழகத் திற்கும் இலங்கைக்கும் நீண்ட பெருங்காலமாகவே இருந்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்தியாவும் இலங்கையும் காமன்வெல்த் அமைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள நாடுகளாகும். அதுமட்டுமல்லாமல், இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையே இப்போது நட்புறவு நிலவி வருகிற நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த நிலையில்தான் இந்தப் பிரச்சினையை அனுக வேண்டிய தன்மைகளில் நாம் இருக்கிறோம். இந்தியத் தமிழர்களாக வாழ்பவர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தோட்டத் தொழிலாளர்களாக அங்கிருக்கும் தமிழர்களும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிரோமா பண்டாரநாயகா—சாஸ்திரி உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் தமிழகத்திற்கு திருப்பி அனுப்பப் பட இருக்கிற பட்டியலில் இருக்கிறவர்கள் பல பேர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆக இந்திய குடிமகன் உரிமை பெற்று இலங்கையிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வருகிற அளவிற்கு இருக்கிற தமிழர்களும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்படும் போது இந்தப்பிரச்சினையில் இந்திய அரசு தலையிட்டு இந்த நாட்டினுடைய குடிமக்களுக்கும் பாதுகாப்பு தர வேண்டிய பொறுப்பு இந்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. அதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய தன்மையும் நமக்கு இருக்கிறது. மனித உரிமைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டிய இயற்கையான நியாயத்தை நாம் இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமாகக் சுட்டிக் காட்டுகிறோம்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இந்தியர்கள் சிலரும் கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருப்பதால் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு இந்திய அரசுக்கு இருக்கிறது; இந்திய அரசு மூலமாக உணர்த்த வேண்டிய கடப்பாடு தமிழக சட்டப் பேரவைக்கும் நிரம்ப இருக்கிற காரணத்தால்தான் இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த அவையில் உள்ள அத்தனை பேர்களுடைய மனப்பாங்குக்கு ஏற்ப இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியப் பேரரசின் வெளிநாட்டு அமைச்சர் திரு. நரசிம்மராவ் அவர்கள் இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்னால் இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் மக்கள் பேரவையில் இதுபற்றி கன்னுடைய கவலையைத் தெரிவித்து இதைப்பற்றி இந்திய அரசு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது நமக்கு நல்ல ஆறுதலைத் தருகிற

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 21]

ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. ஆக நாம் மனிதாபிமான அடிப்படையில் கவனிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதைச் சுட்டிக் காட்டும் உரிமை ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் இருக்கிறது.

[முற்பகல் 11.40]

ஒரு நாட்டுக்கும், மற்றொரு நாட்டுக்கும் உள்ள பிரச்னைகளைப்பற்றி ஐக்கிய நாடுகளிலே விவாதித்து, ஐக்கிய நாடுகளிலே தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற விதிமுறைகள் நடைமுறையிலே இருப்பதன் காரணமாக, இந்திய அரசு அந்த வகையிலே முயன்று, நியாயமான பாதுகாப்புத் தேடித் தர வேண்டிய பெரும் பொறுப்பிலே இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற தமிழர்களுக்கு உரிமைகளை வழங்க வேண்டிய அவசியமும், அங்கே ஏற்பட்டுள்ள கொடுமைகளிலே இருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றுவதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டிய பொறுப்பும் இந்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. வீட்டை விட்டு, வீதையை விட்டு அவர்கள் வாழ்வதோடு, சிற்றார்களையும், பேருர்களையும், நகரங்களையும் விட்டு, தங்கள் உடைமைகளையும், தொழில்களையும் விட்டு, பல இடங்களுக்கு அலைந்து திரிந்து ஓடுகின்ற அளவிலேயும், காடுகளிலே அலைந்து திரிகின்ற நிலையும், பட்டினியால் இறப்பு ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு அலைந்து திரிகின்ற நிலைமையும் இருக்கின்றது என்ற கொடுமை மிக்க செய்திகள் அன்றாடம் பத்திரிகைகளிலே வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவேதான், உரிமைக் குரல் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பும், நியாயம் வழங்க வேண்டிய கடப்பாடும், பொறுப்பும், நமக்கு இருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலே ஏகோபித்த நிலையில் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்தியப் பிரதமர் மாண்புமிகு இந்திரா காந்தி அவர்கள், இந்திய அரசின் மூலமாக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்து, இந்த நியாய உணர்வின் அடிப்படையிலே தக்க பரிகாரம் எண்ணவேண்டும் என்ற வகையில் நாம் இங்கே இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற இருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, அங்கே நடைபெற்ற கலவரங்களிலேயிருந்து, படுகொலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கும், காயமுற்ற, பலதொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கும், அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் குடும்பங்களுக்கும், நியாயம் பெற முடியாமல் இருக்கும் குடும்பங்களுக்கும் நியாயம் தேடித் தர வேண்டிய கடமை இந்திய அரசிற்கு இருக்கிறது. அந்த வகையிலேதான் இந்தத் தீர்மானம் உருப் பெற்றிருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிவதன் மூலமாக, இந்த அவையினுடைய முழு எண்ணத்தையும், உணர்வையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதன் காரணமாக, ஒரே மனதாக இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, அதை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்து, மாண்புமிகு பிரதமர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு

1981 ஆகஸ்ட் 21] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ் செழியன்]

வந்து அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இது ஒரு தூண்டு கோலாக அமையும் என்ற முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தருவீர்கள் என்று நான் எழுதுகிறேன்.

மேலும் இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தில், இந்தியர் வழி வந்த தமிழர் என்ற சொற்றொடருக்குப் பக்கத்தில், 'மலைதேவாட்டத் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள்' என்ற சொற்றொடரையும் இணைத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

*டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னர் அவர்கள் இந்த அவையின் முன்னால் வைத்துள்ள மிக முக்கியமான இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வழி மொழிகின்ற கடமையுணர்ச்சியோடு சில வார்த்தைகளை கூற விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ, இருபது ஆண்டு காலமாகவே, இலங்கையில் தமிழர்களுடைய பிரச்சனை அவ்வப்போது பயங்கரமாக எழுவதும், இன் வெறிக்கு, ஆதிக்க வெறிக்கு, அங்குள்ள தமிழர்கள் பலியாகின்ற சூழல் ஏற்படுவதும், அவர்களுடைய கண்ணீர் வெளிப்படும்போது எல்லாம், அதனைத் துடைத்திடும் கரங்கள் தாய்த் தமிழகத்திலேயிருந்து நீளுவதும், நம் வரலாற்று நிகழ்ச்சியாக ஆகி விட்டதாக நாம் உணர்கிறோம்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலேயே, இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, இலங்கையிலுள்ள தமிழர்கள் தமிழ் மங்கையர், தமிழ் மழலையர் இவர்கள் அனைவரும் மரண வேதனைக்கு, மானபங்கத்திற்கு ஆட்படுத்தப் பட்டபோது, தமிழ்நாடு கொடுத்த குரலின் காரணமாக அமைதி நிலவிடவும், அதற்குப் பிறகு ஒரு நீண்ட இடைவெளி காலம் தமிழர்கள் நிம்மதியாக வாழ்ந்திடவுமான ஒரு நிலை இலங்கைச் சீமையில் ஏற்பட்டது. ஆனால், இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற நாட்களுக்குப் பிறகு; இலங்கையிலே இருக்கின்ற சிங்கள மக்களோடு தாங்களும் ஒற்றுமையாக, அதே நேரத்திலே தமிழர்களுக்கு உரிய கலாச்சார, மொழி, இன, உரிமைகளைச் சமமாகப் பெற்று, வாழ வேண்டுமென்ற திட்டம் வகுத்துக் கொண்டு, வாழ்ந்த தமிழர்கள், தனி நாடு கேட்க வேண்டிய அளவுக்கு துரத்தப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாயிற்று.

இனி தங்களால் இணைந்திருந்து வாழமுடியாது என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்ட காரணத்தினால் விடுதலைப் போர்க் கொடியை இலங்கையிலுள்ள தமிழர்கள் உயர்த்தினார்கள். அதன் தொடர்பான விளக்கங்களில், இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் இந்த அவையில் நான் எந்தக் கருத்துக்களையும் எடுத்து வைக்க விரும்பவில்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1981 ஆகஸ்ட் 21]

முழுக்க முழுக்க வெளிநாட்டுப் பிரச்சினை இது என்று சொல்லப்பட்டாலும் கூட, அதே முழுக்க முழுக்க என்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தி முழுக்க முழுக்க இதை நாம் அறவே தவிர்த்து விடுகின்ற பிரச்சினை அல்ல என்பதையும் எடுத்துக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், இதை இந்த அவையிலுள்ளவர்களுக்கு அல்ல, இந்தியப் பேரரசை இன்றைக்கு நடாத்திக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இந்த அவையின் சார்பாக, இந்த தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் நான் எடுத்துக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வெளிநாட்டுப் பிரச்சினைகளில், குறிப்பாக மைனாரிட்டிஸ் ரைட்ஸ் போன்ற வெளிநாட்டுப் பிரச்சினைகளில் தலையிடுகிற உரிமையையும், அதுபற்றிப் பேசுகிற உரிமையையும் மக்கள் உரிமைச் சங்கங்கள் உலக அளவில் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை நாம் மிகவும் தெளிவாக அறிவோம். குறிப்பாக சிறுபான்மையோர் உரிமையானாலும், தொழிலாளர் உரிமையானாலும், வெளிநாட்டுக் குடிமக்கள் உரிமையானாலும் இவை எல்லாம் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலே ஆழ்ந்த கவனத்தை அப்படிப்பட்ட மக்கள் உரிமைச் சங்கங்கள் நிலைநாட்டி வருகின்றன, அதே போல் நாம், இந்த அவையிலுள்ள நாம், அவை முன்னவர் நாவலர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதுபோல், இன உணர்ச்சியில், மொழி உணர்ச்சியில், பண்பாட்டு உணர்வில் நம்மோடு கலந்திருக்கிற இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சினையை தமிழர்கள் என்ற அந்த உணர்வோடு நாம் அணுகுகிறோம் என்றாலும், இந்திய பேரரசு மனிதாபிமான உணர்வோடு இந்தப் பிரச்சினையை அனுகவேண்டுமென்பதுதான் மிக முக்கியமானதும், அவசரமானதும், அவசியமானதுமான நம்முடைய வேண்டுகோள் ஆகும்.

கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்புதான் ஒரு பெரும் கலவரம் யாழ்ப்பாணம் பகுதியில் நடைபெற்று தமிழர்கள் அவதிக்குள்ளானார்கள். தமிழர்களின் கோயில்கள் தீக்கிரையாக்கப் பெற்றன. தமிழர்கள் பத்திரிகை அலுவலகங்கள் சூறையாடப்பட்டன. தமிழர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாகப் போற்றிப் பாதுகாத்துவருகின்ற தமிழ் நூல்கள், ஏறத்தாழ இரண்டு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள இலங்கையிலுள்ள மிகப் பெரிய நூல் நிலையம் சாம்பலாக்கப் பெற்று, ஒரு நூலின் சிறிய பக்கத்தைக் கூட, ஒரு ஏட்டினைக்கூடத் திரும்பப் பெறமுடியாத அளவு கருகிவிட்டது என்ற சேதியைக் கேள்விப்படுகிறோம். கேள்விப்படுவது மாத்திரமல்ல அமெரிக்கா செல்லுகிற வழியில் சென்னையில் எங்களை எல்லாம் சந்தித்த ஈழத்துத் தலைவர் அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் அந்தச் சோகச் சம்பவத்தை விவரித்துச் சொன்னார்கள்.

1981 ஆகஸ்ட் 21]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்தக் கொடுமைகளை எல்லாம் இந்தியப் பேரரசின் தலைமையமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்களிடம் தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நானும் பிரதமர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசிய நேரத்தில் இதுபற்றி எடுத்துக் சொல்லியிருக்கிறேன். நம்முடைய தமிழர் களுக்காக எடுத்து வைத்த கோரிக்கைகளில் ஆழ்ந்த கவனத் தைச் செலுத்திய இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் தக்க ஏற்பாடுகள் நிச்சயமாக இந்தியப் பேரரசு கவனிக்கும் என்ற உறுதிமாயியை எனக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அதைப் போல் முதலமைச்சருக்கு அளித்திருக்கும் சேதிகளை ஏடுகளில் பார்த்து ஒரளவு ஆறுதலும் மனநிறைவும் பெற்றுள்ளேன்.

[முற்பகல் 11-50]

வெளி விவகாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் இதுபற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இலங்கையிலே தமிழர்கள் தாக்கப்படுகிற நேரத்தில் எல்லாம், தமிழ் நாட்டிலிருந்து இந்தியப் பேரரசுக்கு எல்லாக் கட்சியிலும் உள்ளவர்களாலும் கட்சி சார்பற்ற முறையில் கட்சி வேறு பாடுகளையெல்லாம் கடந்து, அனைவரும் தமிழர்கள் என்கின்ற அந்த உணர்வோடு, அவதிப்படுகின்ற தமிழர்கள் இலங்கையிலே இருந்தாலும் அவர்கள் உலகத்தில் வேறு எந்த நாட்டிலோ எந்தப் பகுதியிலோ இருந்தாலும் அவர்களுக்கு ஆதரவாக தமிழகத்திலே இருக்கின்ற 5 கோடி தமிழர்களும் தயாராக இருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு ஆதரவு தர அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை நாம் கட்சிகளை எல்லாம் மறந்து நிலைநாட்டி இருக்கிறோம். அந்த வகையிலே தமிழர்களை ஒற்றுமையோடு இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானத்திலே காணுகின்ற ஒரு அரும்பெரும் காட்சியை என்னால் காண முடிகிறது.

இந்தப் பிரச்சினைகளிலே நாம் கருத்து சொல்வதற்கே தகுதியற்றவர்கள் என்று நிச்சயமாக ஆகிவிட மாட்டோம். அயர்லாந்திலே நடைபெறுகின்ற போராட்டத்திலே பாபிசாண்டர்ஸை தொடர்ந்து இதுவரையில் 10 பேர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து இறந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு நாம் அனுதாபம் தெரிவிக்கிறோம். மாநிலங்கள் அவையிலே கூட இதுகுறித்து சில கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதுபோல் வெளிநாட்டிலே அவதியுறு கின்றவர்கள் தமிழர்களா எல்லா என்ற பிரச்சினையை விட அனைவரும் மனிதர்கள் என்கின்ற அந்த உணர்வின் அடிப் படையிலாவது அந்த மனிதாபிமானத் தன்மையோடு இந்தப் பிரச்சினையை அணுக வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. இதிலே

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1981 ஆகஸ்ட் 21]

பல கட்சிகளின் சார்பிலே, எல்லாக் கட்சிகளின் சார்பிலும் தீர்மானங்கள், ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள், கவன ஈர்ப்புகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் எல்லாம் கருதி, அதற்கான நடவடிக்கையிலே ஈடுபட வேண்டுமென்றிருந்தாலும்கூட அரசின் சார்பிலே இப்படி ஒரு தீர்மானம் வருவது மிகப் பொருத்த முடையது என்று நாங்கள் கருதியதற்கேற்ப அரசின் சார்பிலே வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை மன நிறைவோடு நான் வழி மொழிந்து தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்கின்ற அளவோடு நில்லாமல் இலங்கையிலே வாழுகின்ற தமிழர்களுடைய கண்ணீர் துடைக்கப்பட வேண்டும், அவர்கள் சிந்துகின்ற செந்நீர் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் கூறி அமர்கிறேன்.

THIRU K. S. G. HAJA SHAREEF : Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Resolution moved by the Hon. Finance Minister about the sufferings of Indians, particularly Tamilians in Ceylon.

It is very unfortunate that the Ceylon Government should have allowed this sort of atrocities committed by Ceylonese on the Indians. This is not the first time that these sort of atrocities are happening. Several times, they have happened there. As Hon. the D.M.K. Leader has said, a Library which is of very great importance has been burnt and the whole thing has come to ashes. I wonder why this sort of thing should not have been anticipated by the Ceylon Government and why they have not stopped, in advance, this sort of calumny on the Tamilians. I am sure the Government of India has already taken a lot of measures and brought pressure on the Ceylon Government.

Now, after the promulgation of the Emergency in Ceylon I understand that things have improved. I only wish that this Emergency should have been declared much earlier. I would insist that the Government of India should bring to bear compulsorily on the Ceylon Government to see that those people have suffered loss of life, monetary sufferings, and property sufferings, should be amply compensated. Till repatriation is done, I warn that there should be no loss of life, and little difficulty should be experienced by Tamilians there. With these words, I join in this Resolution.

1981 ஆகஸ்ட் 21]

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இலங்கையில் வாழுகின்ற தமிழ் இன மக்களுடைய துயரங்களை மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காக மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் முழுமையாக ஆதரிக்கிறேன் என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப் பிரச்சினை பற்றி நாங்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தபோதிலும் இன்று காலையில் நடைபெற்ற அலுவல் ஆய்வுக்குழுக் கூட்டத்தில், அரசாங்கமே இதுபற்றி ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முன்வந்திருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையில் அரசாங்கம் அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து தமிழகச் சட்டப் பேரவையில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை கட்சிகளும் அதை ஆதரித்து ஒருமுகமாக நிறைவேற்றி மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவிப்பது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் இந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம்.

சமீப தினங்களாக இலங்கையிலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய துயரமிக்க செய்திகள், தமிழின மக்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகளைக் கண்டு தமிழகத்திலே உள்ள 5 கோடி தமிழ் மக்களும் பெரிதும் வேதனை அடைகிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் தோட்டங்களிலே பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்கள் பத்திரிகை செய்திகளின்படி பார்த்தால்—இலங்கையிலே உள்ள எந்தவிதமான அரசியல் இயக்கங்களோடும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லாதவர்கள்; அவர்கள் எந்தவிதமான அரசியல் நிகழ்ச்சிகளிலேயும் சம்பந்தப்பட்டாதவர்கள். நீண்டகாலமாக இலங்கையிலே உள்ள தோட்டக் காடுகளிலே பணியாற்றி, அந்த நாட்டின் செல்வத்தைப் பெருக்குவதிலே ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டு பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலே அவர்கள் அதை நிறைவேற்றக் கூடியவர்கள். அவர்கள் மீது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் தாக்குதல் என்பது இந்த நிலைமையில் புதிய பரிமாணத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது.

ஆயுதம் ஏந்திய குண்டர்களின் தாக்குதலிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக அவர்கள் பாம்புகள் நிறைந்த பல வனங்களையும், உயர்ந்த மலையுச்சிகளையும் கடந்து பாதுகாப்பான இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலையும், தங்கள் உடைமைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டுத் தங்கள் குடும்பங்களுடன் செல்லவேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது மனிதாபிமானம் படைத்த சகலருடைய உள்ளத்தையும் கலங்கவைக்கக்கூடிய ஒரு சோகக் செய்தியாகும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1981 ஆகஸ்ட் 21]

அங்கே கடைகள் சூறையாடப்பட்டிருக்கின்றன. பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்ற செய்திகளின்படி பார்த்தால் இதற்குப் பின்னால் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது, என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆயுதம் ஏந்தியவர்கள் பஸ்ஸில் கொண்டு வரப்பட்டு, குறிப்பாக பெட்ரோல் குண்டுகளைக்கொண்டு கடைகளில் தீ வைத்து பிறகு அவர்கள் விலகிச் சென்ற பிறகு அந்தக் கடைகள் சூறையாடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதிலிருந்து திட்டமிட்டு நடைபெற்றிருக்கிறது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

1964-லே ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயகா— லால் பகதூர் சாஸ்திரி இடையே ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் இந்தியா பல இலட்சக்கணக்கான மக்களை, தமிழர்களையும் இந்திய வமிசாவழியினரையும் இந்தியாவிற்குத் திருப்பி எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்ற உடன்பாட்டைச் செய்து அதன்படி 75,000 பேர் இந்தியாவிற்கு வருவதற்குக் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் இந்தியாவின் குடிமக்கள்; இந்தியாவிற்கு வரக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் அவர்கள்மீதும் இந்தத் தாக்குதல்கள் நடத்திருப்பது மிகவும் கண்டனத்திற்கு உரியது.

அதுமட்டுமல்லாமல், இலங்கையிலே குடியிருப்பவர்கள்— பணியாற்றச் செல்பவர்கள் ஆகிய இவர்கள்மீது நடந்த தாக்குதல்கள் குறிப்பாகக் கொழும்பைச் சுற்றியிருக்கும் இரண்டு மாவட்டங்களில் நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் பொழுது தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை தன்னுடைய ஆழ்ந்த கவலையைத் தெரிவித்துக்கொள்வதனால் மத்திய அரசு தன்னுடைய வெளிநாட்டு அமைச்சகத்தின் மூலம் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு, இலங்கையில் வாழும் தமிழ் மக்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நம்மைப்போன்றே இலங்கையும் பிரிட்டிஷ் ஏகாபத்தியத் தலிருந்து விடுதலை பெற போராட்டம் நடத்தி சுதந்திரம் பெற்ற ஒரு நாடு என்பதை நாம் அறிவோம். தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் நடுநிலைக் கொள்கையைப் கடைப்பிடிக்கும் ஒரு நாடு அது. இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையில் நீண்டகாலமாக நட்புறவும், வியாபாரத் தொடர்பும் இருந்து சுமுகமான உறவுகளைக் கொண்டிருக்கும் இரண்டு நாடுகள் என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். நம்மைப்பொறுத்த வரையில் இலங்கையின் வெளிநாட்டுப் பிரச்சனைகளில் தலையிட வேண்டுமென்ற எண்ணம் நமக்குக் கிடையாது.

1981 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. என். சங்கரய்யா]

எந்த நாடும் சுதந்திர நாடாக இருந்து வளம்பெற்று வாழ வேண்டுமென்றுதான் நாம் விரும்புகிறோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட வன்முறைக் கலவரங்கள் இன ஒற்றுமையைச் சீர்குலைத்துவிடும் என்பதால் இந்த இனக் கலவரங்களைக் குறித்து இலங்கை அரசு மிகக் கடுமையாக நடவடிக்கைகளை எடுத்து அவைகளை ஒழித்து, தமிழ் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஈழம் தனி நாடாக ஆக வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை; இலங்கை சுதந்திர ஐக்கிய நாடாக இருக்கவேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறோம். இலங்கை மிலுள்ள சிங்கள மொழி பேசுபவர்களும், தமிழ் வம்சாவழியினரும் ஒன்றுபட்டு இருந்து, தமிழ் மொழி பேசும் தமிழர்கள் பாதுகாப்போடு வாழ வேண்டுமென்றுதான் நாம் விரும்புகிறோம். சமீபத்திலே தமிழர்களின் ஒன்றுபட்ட விடுதலை முன்னணித் தலைவர் திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் இலங்கை ஜனாதிபதியைச் சந்தித்து ஈழம் என்று தனி நாடு கோருவதைத் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று அறிக்கை வெளியிட்டிருப்பதாகப் பத்திரிகைகளில் நான் பார்த்தேன். ஆகவே, சிலோனில் இருக்கின்ற சில பத்திரிகைகள் கருத்து கூறுவதைப்போல நாம் அவர்களுடைய உள்நாட்டு விஷயத்தில் தலையிடுவதாகக் கருதக்கூடாது. வமிசாவழியினர் என்ற முறையில் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சரித்திரச் சூழ்நிலையிலே அவர்கள் குடியேறியவர்கள். அவர்களை நாம் இலங்கைத் தமிழர்கள் என்றுதான் கூறுகிறோமே தவிர தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள் என்று உரிமை பாராட்டுவதில்லை.

அவர்கள் இலங்கைக் குடிமக்களாக இருந்து, அவர்களுக்கு மொழிப் பாதுகாப்பும், பிரதேச உரிமைகளும் இருக்கவேண்டுமென்ற அந்த வட்டத்திற்குள்ளே இருந்துதான் இந்தப் பிரச்சனைகளை நாம் பார்க்கிறோம்.

[நண்பகல் 12-00]

ஆகவே அவர்களுக்கு சமீபத்திலே இலங்கை அரசாங்கத்தின் சார்பிலே சொல்லப்பட்டதிலே கடுமையாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு அதிலே சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள், என்று பத்திரிகைகளிலே அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் தோட்டங்களிலே பணியாற்றியவர்கள் அனைவரும் பத்திரமான பாதுகாப்புடன் அவர்களுடைய தொழிலிடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட வேண்டும். அதேபோல், வியாபாரத்திலே ஈடுபட்டிருந்தவர்கள்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1981 ஆகஸ்ட் 21]

அந்த வியாபாரத்தை மீண்டும் துவங்க அவர்களுக்கு வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும். அந்தக் கலவரங்களிலே கடைகளுக்குத் தீ வைக்கப்பட்டு ஏராளமான சொத்துக்களை இழந்தவர்கள், தங்களது உடைமைகளை இழந்தவர்களுக்கு நட்டஈடு கொடுப்பதற்கும் இலங்கை அரசாங்கத்திடம் நம்முடைய இந்திய—மத்திய—அரசாங்கம் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இல்லாவிட்டால், அவர்கள் அனைவரும் அனாதையாக இருப்பவர்கள். தங்களுடைய சொத்துக்களையும் உடைமைகளையும் இழந்துவிட்ட காரணத்தாலே, அவர்களுடைய உயிருக்கும் பாதுகாப்பு அளிப்பதோடு அவர்களுடைய உடைமைக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அவர்களுடைய வேலைகளுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டிய பெரும் பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது.

இலங்கையில் இருக்கக்கூடிய இந்திய ஹை கமிஷனர் காரியாலயத்திலே ஏராளமான பேர்கள் தஞ்சம் புகுந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு இந்திய அரசு இவ்வாறு தஞ்சம் புகுந்திருக்கிறவர்களுடைய பிரச்சினைகளை ஆழ்ந்த அனுதாபத்துடன் கவனித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து, அவர்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சமீபத்திலே நாடாளுமன்றத்திலே, வெளிநாட்டுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது, இதிலே அரசாங்கம் தக்க முறையிலே தலையிட்டு, தமிழ் மக்கள் நலனைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். தமிழகச் சட்டமன்றத்திலே இப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றுவதன்மூலம், இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய கைகளை நாம் பலப்படுத்துபவர்கள் ஆவோம். அவர்கள் ராஜ்ய துறையிலே இலங்கை அரசை அணுகி, இரு நாடுகளுக்கும் இருக்கக்கூடிய நட்புறவை மேலும் பலப்படுத்துவதற்கும், இரு நாடுகளுக்கும் மனக் கசப்புகள் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கும் இந்த இரு நாடுகளும், தென்கிழக்கு ஆசியாவிலே ஏகாதிபத்தியங்களின் நிர்பந்தங்களை எதிர்த்து, சுயேச்சை நாடுகளாக இருப்பதற்கும் இந்த இனப் பிரச்னையில் சுமுகமான ஒரு தீர்வைக் கொண்டு வர வேண்டியது அவசியம் என்ற அந்தப் பின்னணியில்தான் நாம் அதை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம் என்று இங்கே எடுத்துக் கூற இருக்கிறோம். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானம் இங்கே நிறைவேற்றப்படுகின்ற நேரத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே பாரத பிரதமரைச் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியைப் பார்த்தோம்.

1981 ஆகஸ்ட் 21]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

ஆகவே, இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேறியதற்குப் பிறகும், இலங்கையிலே என்ன நடக்கிறது என்று உன்னிப்பாகப் பார்த்து, நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு அடிக்கடி தொடர்பு கொண்டு அவ்வாறு அகதிகளாக வந்தவர்கள் திருப்பி அனுப்பப்படுவதற்கும், அவர்கள் குடியமர்த்தப்படுவதற்கும், அவர்கள் வேலைக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கும், அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுப்பதற்குமான முயற்சிகளிலே அரசாங்கம் ஈடுபடுகின்றதா என்று தொடர்ச்சியாகக் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பு நம்முடைய சட்டப் பேரவைக்கும், தமிழக அரசுக்கும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் தாக்குதலினாலே பாதிக்கப்பட்ட அந்தத் தமிழ்க் குடும்பங்கள் அனைவருக்கும் மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் ஆறுதலையும் தெரிவித்து, அவர்களுடைய உயிர்களை, உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு, இந்திய அரசின் மூலமாக, ராஜ்யத் துறையிலே தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய அரசியல் கட்சிகள் முயலவேண்டும். இது தமிழ் மக்களுடைய பிரச்னை என்பது மட்டுமல்ல. தமிழ் மக்கள் என்ற முறையிலே அவர்கள் இந்திய மக்களாக ஆகின்றார்கள். ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலே இந்திய மக்களுடைய குடியரிமையை, அங்கே இருக்கக் கூடிய மக்களுடைய மைனாரிட்டி உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது என்ற முறையில், இந்திய அரசாங்கத்திற்கு பொறுப்பிருக்கிறது.

மற்றபடி மனித உரிமைகள் என்ற அடிப்படையிலேயும் இன்றைக்கு உலகத்திலே நாம் சாதாரணமாகப் பார்க்கிறோம். மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டால் அவ்வாறு மீறப்படுவதைக் கண்டித்து, அந்த உரிமைகள் மீண்டும் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று பல்வேறு நாடுகளிலே உள்ள அந்த சிரமப்படக்கூடிய அல்லது அடக்கு முறைக்கு ஆளாக்கப்பட்டக்கூடிய மக்களுக்காக ஜனநாயக சக்திகள் குரல் எழுப்புவதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, அந்தக் காரணங்களினாலே இலங்கை உள்நாட்டு பிரச்னையிலே நாம் தலையிடவில்லை. தமிழ் வம்சாவழியினருடைய நியாயமான உரிமைகளை, அவர்கள் இலங்கையிலே குடிமக்களாக வாழ்வதற்கு நிலைமைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திலே கூறியிருக்கிறோம் என்பதைக் கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, இதற்குத் தொடர்ந்து நம்முடைய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இலங்கையிலே வாழக்கூடிய தமிழ் மக்களுக்கு இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய, அவர்களுடைய உயிர், உடமைகளுக்கு, உரிமைகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மோசமான நிலைமையைத்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி, [1981 ஆகஸ்ட் 21]

தமிழக மக்கள் மிகக் கவலையோடும் ஆழ்ந்த வருத்தத்தோடும் கவனிக்கிறார்கள். அதை எதிர்த்து நிற்கும் அவர்களுடைய உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் நம்முடைய மன்றத்திலே ஒரு தீர்மானத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இலங்கையிலே இருக்கக்கூடிய தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற, மனித உரிமைகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஆபத்தான நிலையைப் பார்த்த மனித உள்ளம் படைத்த அனைவருமே ஆத்திரமும் கவலையும் படக்கூடிய வகையில் சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன. அது உள்நாடு சம்பந்தப்பட்ட விஷயம், அதிலே யாரும் தலையிடக்கூடாது என்று சொல்ல தெல்லாம் பொருத்தமற்ற ஒரு நிலையாகும். ஏனென்றால், எந்த நாட்டிலே மனிதர்கள் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டாலும் அது நியாயம் அல்ல என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம்.

அந்த மாதிரி இன்றைக்கு இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஆபத்தான நிலையை எண்ணிப் பார்க்கும்போது—அவர்களுடைய சொந்தக்காரர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கின்றவர்களுடைய சொந்தக்காரர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள்—அவர்களுடைய மன வேதனையைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றுகின்ற தீர்மானம் வற்புறுத்துகின்ற முறையிலே அமைய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அங்கே உள்ளவர்கள் தங்களுடைய உடமைகளை இழந்து இருக்க இடமில்லாமல் அங்கே உள்ள துரதரக அலுவலகத்திலே தங்கக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலை இருக்கின்றது. அவர்களுக்கு உரிய சாலத்திலே பாதுகாப்பு அளிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் இதற்கு முன்னாலே செய்து கொண்டிருந்த தொழிலை அவர்களுக்கு அளிப்பார்களா என்று மனக் கவலை, மன வேதனை இருக்கிறது.

ஆகவே அந்த மாதிரியாக பல நாடுகளிலே இப்படி மைனாரிட்டியாக இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு மோசமான நிலை வருகிற போது, பாதகமான நிலை ஏற்படுகிறபோது, அதைப் போக்கக் கூடிய பல நடவடிக்கைகளை ஆங்காங்குள்ள அரசாங்கம் தீவிரமாக எடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுப்பதிலே இன்றைக்கு இலங்கையிலே உள்ள அரசு ஒரு சீரான, வேகமான நடவடிக்கையை அவர்களுக்கு ஆதரவான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வைப்பதற்காக மத்திய அரசு மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட நேரடியாக பிரதமர் அவர்களைச் சந்தித்து சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள், ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த முறையிலே இன்று கவலையான நிலையில் தங்களுடைய உரிமைகளை எல்லாம் இழந்து, ஆபத்தான நிலையில் இருக்கும்

1981 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இலங்கைத் தமிழர்களுக்காக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் தன்னுடைய உணர்வுகளை இணைத்துக் கொள்கிறது.

இது சம்பந்தமாக ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் அரசே இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது ஒரு நல்ல ஏற்பாடாகும். அந்த முறையிலே இன்றைக்கு தங்கள் உடமைகளை எல்லாம் இழந்துள்ள அவர்களுடைய உயிருக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தக் கூடிய சகல நடவடிக்கைகளையும் மிகத் துரிதமாக-மத்திய அரசின் மூலமாக--தமிழக அரசு செய்யும் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்தது அமர்கிறேன்.

* திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு உபாநாயகர் அவர்களே, அவையினுடைய முன்னவர் அவர்கள், இலங்கையிலே தமிழ்மொழி பேசுகின்ற மக்கள் படுகின்ற துயரத்தைத் துடைக்கின்ற முகத்தான் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நமது வேண்டுகோளை சமர்ப்பிப்பதற்கு கொணர்ந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது காந்தி-சாமராஜ் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களை சொல்ல விழைகிறேன்.

இலங்கை பூமியிலே இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற மக்களிலே தமிழ் மொழி பேசுகின்றவர்கள் கணிசமாக இருக்கிறார்கள். அந்த மண் பிறந்தபோதே பிறந்தவர்கள் சிலர். அந்த மண்ணுக்கு இங்கிருந்து சென்று அந்த மண்ணை வளப்படுத்தியவர்கள் பலர். கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்குகின்ற கைகள் தமிழர்களுடைய கைகளாக இருந்தன. சுட்டாந்தரையாகக் கிடந்த இடத்தைக் கழனியாக ஆக்கி, தரிசாக கிடந்த இடத்தை எல்லாம் தங்கம் தருகின்ற பூமியாக மாற்றியவர்கள் இன்று தங்கள் அங்கங்களை எல்லாம் பலியாகக் கொடுக்கின்ற சூழ்நிலை அங்கே உருவாகி இருக்கின்றது. அங்கே இருக்கின்ற மக்கள் தங்களுடைய கலாச்சாரத்தை, பண்பாட்டை, தங்களுடைய உயர்ந்த நாகரிக, நதிச் சிறப்பை நிலைநாட்டுவதற்காக எதெது அவர்களுக்குத் தேவையாக இருக்கிறதோ அதெல்லாம் குறிப்பிட்டுத் தாக்கப் பட்டு இருக்கின்ற கொடுமைகளை நாம் பார்க்கிறோம்.

ஒரு மனிதனுடைய அறிவு, அந்த அறிவால் அவன் பெறுகின்ற உணர்வு, அந்த உணர்வை நிலைநாட்டுவதற்காக தேவைப்படுகின்ற துணை நூல்கள், இவைகள் அடங்கி இருக்கின்ற நூல் நிலையங்கள், தங்களுடைய பண்பாட்டு சிறப்பையும், கலாசாரச் சிறப்பையும் பாதுகாக்கின்ற கோவில்களும், அடித்து நொறுக்கப் படுவது மட்டுமல்லாமல், அவைகள் தீயிட்டு எரித்து சாம்பலாக்கப் பட்ட நிலையும் அங்கே நடந்து இருக்கின்றன.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 21]

அதுமட்டுமல்லாமல், அங்கே இருக்கின்ற தமிழர்கள் சிறுபான்மை உரிமை என்பதை மட்டும் பெற்றவில்லை. அவர்கள் அங்கே வாழ்வதற்குரிய உரிமையும் பெற்றவர்கள். அவர்கள் முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வளர்ந்ததும் அந்நாடே என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்கு உரிமை பெற்றவர்கள் அங்கே உண்டு. அப்படி உரிமை பெற்றவர்கள் பற்றி எல்லாம் இந்த மாமன்றம் கவலைப்படுவது மட்டுமல்லாமல், மத்திய அரசும் கவலை காட்டுகின்றது என்பதனை கடந்த காலத்தில் பாராளுமன்ற நிகழ்ச்சிகள் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

[பிற்பகல் 12-10]

ஆனாலும் அந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கின்ற நாம் உள்ள நெகிழ்ச்சியோடு சில காரியங்களை நெறிப்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் இருக்கிற ஒரு மாகாணம் கூட அங்கே இருக்கிற தமிழர்களுடைய நலனைக் கருதி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறது. அப்படி எல்லாம் நிறைவேற்றப்படுகின்ற நேரத்திலே நமது சட்டமன்றப் பேரவையும் இப்படி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசினுடைய கவனத்தை ஈர்ப்பதிலே எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் அங்கே இருக்கிற தமிழ் மக்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற கொடுமைகளை எண்ணிப்பார்க்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கடல் நீரிலே ஏன் உப்புக் கரிக்கிறது என்பதற்கு காரணமாகச் சொல்கின்றபொழுது “அந்தத் தண்ணீர் உப்பு நீராக மாறியதற்குக் காரணம் கடல் கடந்து சென்ற தமிழர்களின் கண்ணீர்தான்” என்று சொன்னதை இன்று நாம் நினைத்துப்பார்ப்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மனித இனத்திற்கு கொடுமை நிகழ்ந்தாலே மனசாட்சி உடையவர்கள் எல்லாம் கொடுத்து எழுவேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற சூழ்நிலைதான் இன்றைய உலகத்திலே எழுந்திருக்கிற ஒன்றாகும். அப்படி இருக்கிற நேரத்திலே மனித மனசாட்சியைத் தொடுகின்ற என்று சொல்லுவது கூட தவறு, சுடுகின்ற நிகழ்ச்சிகள் அங்கே நடக்கின்றபோது, அந்த மனித வாக்கத்திலே தமிழ் வாக்கத்தைச் சேர்ந்த நாம் அதை எடுத்துக்காட்டுகின்ற சகல உரிமையும் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதைத் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நாம் ஓர் எல்லைக்கோடு உண்டு என்பதை உணர்கிறோம், அது வெளிநாட்டுப் பிரச்சினை ஆனாலும் கூட மனித இனப் பிரச்சனை என்ற காரணத்திற்காக மனித சமுதாயத்தின் அங்கமாக இருக்கிற நாம் அதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கு உரிமை பெற்றிருக்கிறோம்.

1981 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. குமரி அனந்தன்]

அங்கே பெண்களுக்கு என்ன துயரங்கள் விளைந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கிறோம். மகா வித்தியாலயா என்ற பள்ளிக்கூடத்தைச் சுற்றி நின்று அங்கே இருக்கிற ஆசிரியைகளையும் அங்கே இருக்கிற மாணவிகளையும் கொடுமைப்படுத்த துணிகின்ற நேரத்திலே அரசாங்க உதவி மட்டுமல்ல, போலீஸ் அதிகாரிகளுடைய உதவியையும் கேட்டபோது அவர்கள் மேலும் உதவி கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அங்கே இருந்து அகன்று சென்று அந்த வெறியர்களுடைய கையிலே அந்த பெண்களுடைய பொறுப்பை ஒப்படைத்துச் சென்றிருக்கிற கொடுமையும் இருக்கிறது.

உலகத் தமிழ் நாகரீகத்திற்கு தொடட்டில் என்று வளங்கிய தமிழ் நாகரீகம், அந்த நாகரீகத்தினுடைய தனிப் பெரும் நூலாகிய தொல்காப்பியம் சொல்லுகின்றது: “உயிரை விட சிறந்தது நாணயம்; நாணயத்தைவிட சிறந்தது கற்பு” என்று. ஆக உயிரை விட எத்தனையோ மடங்கு கற்பு சிறந்தது என்பதை நம் சிந்தித்துப் பார்க்கிறோம். அந்த கற்பு இழந்த நிலையெல்லாம் அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. பரதி சொல்லுவான்,

பெண்ணென்று செல்விடினோ—ஒரு
பேயும் இரங்கும் என்பார் : தெய்வமே! நினது

எண்ணம் இரங்காதோ?—அந்த

ஏழைகள் அங்கு சொரியும் கண்ணீர்வெறும்

மண்ணிற் கலந்திடுமோ? —தெற்கு

மாகடலுக்கு நடுவ்னிலே, அங்கோர்

கண்ணற்ற தீவ்னிலே—தனிக்

காட்டினிற் பெண்கள் புழுங்குகின்றார், அந்த

நாட்டை நினைப்பாரோ?—எந்த

நாளினிப் போயதைக் காண்பதென்றே அன்னை

வீட்டை நினைப்பாரோ?—அவர்

விம்மிவிம்மி விம்மி விம்மியழுங்குரல்

கேட்டிருப்பாய் காற்றே — துன்பக்

கேணியிலே யெங்கள் பெண்களழுதசொல்

மீட்டு முரையாயோ?—அவர்

விம்மி யழவுந் திறங்கெட்டுப் போயினர்

என்று. அப்படி விம்மி அழும் திறங்கெட்டுப் போன நேரத்திலே உடைமையை இழந்து, உயிரை இழந்து, பாதுகாப்பை இழந்து கொண்டிருக்கிற அந்த மக்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற பெரும் கடமை மைய அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 21]

காட்டுகின்ற வகையிலே இங்கே ஒருமனதாக, எந்தவிதமான சிலம்புகள்கூட இல்லாமல் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அதை முழு மனதோடு முன்மொழிந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்து, இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதோடு நின்றுவிடாமல் ஊசியைத் தொடருகின்ற நூலே போலே இந்தத் தீர்மானத்திலே இருக்கிற எண்ணங்கள் எல்லாம் நிறைவேறுகின்றனவா என்று பார்க்கின்ற அளவிற்கு நம் இதயங்களை ஓடவிட வேண்டுமென்று சொல்லி, அங்கே துன்புற்றிருக்கிற மக்கள் துயரங்களைத் துடைப்பதற்கு நமது இதயத் துடிப்பை அனுப்புவோம் என்று சொல்லி, அமர்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்கள் படுகின்ற துயரத்தை துடைப்பதற்காக தமிழக அரசின் சார்பிலே அவை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு ஆதரிப்பதோடு, அகில இந்திய பார்வா கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களை நானும் அதிலே இணைத்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது அன்றாடப் பத்திரிகை நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும் போது இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்கள் படுகின்ற இன்னல்கள் தமிழகத்தில் இருக்கிற 5 கோடி தமிழ் மக்களுக்கும் இதயங்களிலே கொதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல; இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்கள் திட்டமிட்ட தாக்குதல்களுக்கு ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அது திட்டமிட்ட தாக்குதல் என்பது மட்டுமல்ல. அங்கே இருக்கிற அரசும் அந்த தாக்குதலை தடுக்க முன்வரவில்லை, அந்த மக்களைக் காக்க கடமைப்பட்டிருக்கிற அரசு அந்த மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளுக்கு தீர்வு காண தநிலையில் இன்றைக்கும் இருப்பதைப் பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்க்கிறோம்.

இரத்தினபுரி மாவட்டம் என்று ஒரு மாவட்டம் அங்கே இருக்கிறது. அங்கே தமிழர்கள் மைனாரிட்டியாக இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களை அந்த மாவட்டத்திலிருந்து அடித்துத் துரத்தியது மட்டுமல்ல; பெண்கள் எல்லாம் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள், இன்றைய பத்திரிகையில் பர்த்தல், அங்கே உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்கள் 15,000 பேர் உயிரிழந்து, சொத்து இழந்து, தங்கள் சுகத்தை இழந்தது மட்டுமல்லாமல் எஞ்சியிருந்தோர் இரவு பகலாக அந்தத் தோட்டங்களிலிருந்து நடந்து சென்று அகதிகளாக, அனாதைகளாக பராரைகளாக பாதுகாப்புத் தேடி அங்கே இருக்கிற தூதரகத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள் அல்லது அதிகமாக தமிழ் மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளுக்கு வந்து குடியேறி இருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது.

1981 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்]

அவர்களுக்கு எந்தவந்தமான பாதுகாப்பும் இல்லை என்ற நிலை பத்திரிகைச் செய்திகளைப் பார்த்தால் தெரிகிறது. அங்கிருந்து உயிரோடு தப்பித்து இங்கே தமிழகத்திற்கு வந்தவர்கள் மூலமாகவும் கிடைக்கின்ற செய்தி என்னவென்றால் அங்குள்ள தமிழ்மக்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்பதுதான். இங்குள்ள 5 கோடி தமிழ் மக்களும் இதனால் கவலை அடைந்திருக்கின்றனர். அந்தத் தமிழ்மக்கள் மீது பற்றுள்ள உள்ளங்கள் அத்தனையும் கொதித்து எழுந்திருக்கின்றன. தமிழக முதல்வர் அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பிரதம அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துப்பேசி, இன்றைக்கு அவர்கள் இந்த நிலையினை உணர்ந்து உணர்வு பூர்வமாக மத்திய அரசு கடமையைச் செய்யும் என்ற வாக்குறுதியையும் அளித்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியினையும் நாம் பார்க்கிறோம்.

மேலும் வெளிநாடு என்று கருதி அந்த விவகாரத்திலே அரசு தலையிடக் கூடாது என்ற அளவிலே இந்தப் பிரச்சினையைக் கருத முடியாது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் 1964 ஆம் ஆண்டிலே திருமதி பண்டாரநாயகா சாஸ்திரி அவர்களோடு ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி அங்கே உள்ள தமிழ் மக்கள் தமிழக குடும்பங்களாகவே 75 ஆயிரம் பேர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்பது அது இந்திய குடிமக்களுடைய நேரடியப் பிரச்சினையாகும். ஆகவே மத்திய அரசு நேரடியாகத் தலையிடுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கின்றது. என்ற வகையிலே தமிழக அரசு கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பது 5 கோடி தமிழக மக்களின் ஒட்டுமொத்தமான உணர்வை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்வதாகும்.

மேலும் இந்தியப் பேரரசும், இலங்கை அரசும் காமன் வெல்த் தில் அங்கம் வகிக்கின்றன. ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையிலே நல்லதொரு தீர்வை காணவேண்டும் என்பதில் தமிழக அரசு உன்னிப்போடு கவனிக்கவேண்டும். அந்த வகையில் இதன் தொடர் நடவடிக்கை இருக்கவேண்டும். மத்திய அரசிடம் தொடர்ந்து இதுபற்றிக் கூறி, நிலைமையை ஷளக்கி அந்த மக்களுக்கு, அங்கே இன்னல் படுகிற மக்களுக்கு ஒரு சுமுகமான தீர்வு ஏற்படுகின்ற வகையிலே நாம் அத்தனை பேரும் இணைந்து தமிழகத்தின் 5 கோடி மக்களின் ஒருமித்த குரலாக ஒலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமன்றத்தின் வரலாற்றிலே என்றும் இல்லாத வகையிலே இன்றைக்கு 5 கோடி தமிழக மக்களின் பிரதிநிதிகளாக வீற்றிருக்கின்ற அத்தனை உறுப்பினர்களும் ஒன்றுபட்டு நின்று ஒரே குரலில் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு ஆதரவாக பேசுவதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 21]

“ எங்கள் பகைவர் எங்கோ மறைந்தார்
இங்குள்ள தமிழர்கள் ஒன்றாதல் கண்டு ”

என்று புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் பாடிய அந்த வாசகங்கள் இந்த நிகழ்ச்சிக்கு முற்றிலுமாக பொருந்தி இருப்பதை நான் உணர்கிறேன். இலங்கையிலே வாழ்கின்ற தமிழர்கள் இன்று நேற்றல்ல, 2 ஆயிரம் ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாக அந்தநாட்டிலே அவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஆங்கிலேயர் ஆண்ட காலத்திலே அங்கே தோட்டத் தொழிலாளர்களாக இந்தியாவுள்ளிருந்து தமிழர்கள் அனுப்பப்பட்டும் பல நூற்றாண்டுகாலமாக தமிழர்கள் இலங்கையில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஆனால் தமிழன் என்று சொன்னாலே அவனை இலங்கையிலிருந்து விரட்டி அடிக்க வேண்டும் என்ற வெறித்தனம் இலங்கையிலே வளர்ந்து வருகின்றது அண்மைக் காலத்திலே நடைபெற்ற சம்பவங்கள் ஆனாலும் 1975 ஆம் ஆண்டிலே இலங்கையிலே உலகத்தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றபோது நடந்த கொடுமைகளானாலும் அவற்றுக்கிடையே வத்தியாசம் இல்லை.

[பிற்பகல் 12-20]

தமிழர்கள் அங்கே வாழ்வதையே அவர்கள் அங்கே இருப்பதையே, அங்குள்ள சிலரால் சகித்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமை இருப்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சிரிமாவோ சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் 1964 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி யார் யாருக்கு குடியரிமை வழங்கப்பட வேண்டுமோ அந்த தமிழர்களுக்குக்கூட இன்னும் குடியரிமை வழங்கப்படாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. அவர்களும் இந்தத் தாக்குதலுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

அங்கே அண்மையிலே நடைபெற்றிருக்கக்கூடிய கலவரங்களின் விளைவாக எவ்வளவு கொடுமைகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி பத்திரிகைகளிலே சில பகுதிகள் தான் வந்திருக்கின்றனவே தவிர பெரும்பான்மையானவை அங்கே சென்சார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. முக்கியமாக தமிழர்கள் தங்கள் உயிர்களை இழந்திருக்கிறார்கள். சொத்து சுகங்களை இழந்திருக்கிறார்கள். இலங்கை நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருக்கக்கூடிய திரு. யோகீஸ்வரன் எம். பி. அவர்கள் நாடாளுமன்றத்திலே பேசும்போது பகிரங்கமாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவருடைய வீடு அங்கே தாக்குதலுக்கு உள்ளானது மட்டுமல்லாமல் அவருடைய உயிருக்கே உலை வைக்க கூடிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாக அவரே நாடாளுமன்றத்தில் பகிரங்கமாகக் கூறியிருக்கிறார். அவருடைய வீட்டை அடியோடு எரித்து நாசமாக்கியிருக்கிறார்கள். மிகப் பெரிய நூல் நிலையம் ஒன்று அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள்

1981 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

எல்லாம் தமிழர்கள் குடியிருந்த பகுதிகளில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இன்னும் தொடர்ந்து இந்தக் கொடுமைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

இந்தக் கொடுமையை இன வெறியர்கள் மட்டும் செய்கிறார்களா என்றால், இல்லை. இலங்கை இராணுவமும், போலீசுமே அந்தக் கொடுமைகளைச் செய்து வருவதுதான் இதில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. எந்த மக்கள் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு உதவ வேண்டிய போலீசும் இராணுவமும், இன வெறியுடன் தமிழர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்துகிறார்கள். இலங்கை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு யோகீஸ்வரன் அவர்களுடைய வீட்டை கொளுத்தியதே இலங்கை போலீசும், இராணுவமும் தான் என்று அவரே பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள், அந்த அளவுக்கு இராணுவமும் போலீசும் இனவெறியோடு கலவரங்களில் ஈடுபட்டிருப்பதைப் பாரக்கும் போது, அங்கே, இருக்கக் கூடிய தமிழர்களுக்கு இன்றைக்கு யார் பாதுகாப்பு? நாம் தான் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். இந்தியா தான் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

பல பகுதிகளிலேயிருந்து செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அதிலும் குறிப்பாக பொல்காவளை என்ற பகுதியிலே இருந்து திடுக்கிடும் செய்தி வந்திருக்கிறது. 200-க்கு மேற்பட்ட பெண்களை சுற்பழித்து அவர்களை ஊரைவிட்டே விரட்டியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வந்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன. இலங்கையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கக் கூடிய மதிப்பிற்குரிய அமிர்தலிங்கனார் அவர்களை, பதவி நீக்கம் செய்ய எந்த நாட்டின் நாடாளுமன்ற வரலாற்றிலே இல்லாத, அளவிற்கு, சட்டமன்றத்தின் வரலாற்றிலேயும், இல்லாத அளவிற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருகிற ஒரு நடைமுறையை அங்கேயிருக்கக்கூடியவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டு உலகமே நகைக்கிறது.

ஆளும் கட்சியின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதுதான் மரபு. ஆனால் அங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து, அவர் ஒரு தமிழர் என்ற காரணத்திற்காகவே அவரை பதவியிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த தீர்மானத்தின் மீது ஸ்வாதீனம் நடைபெறுகிற நேரத்திலே, எதிர்க்கட்சியினர் அத்தனை பேரும் வெளிநடப்பு செய்துவிட்ட பின்னால், ஆளும் கட்சி மட்டுமே உட்கார்ந்துக் கொண்டு உலக நாடாளுமன்ற வரலாற்றிலேயே இல்லாத அளவிற்கு, அநாகரிகமான முறையிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, நாடாளுமன்றத்திலிருந்து நீக்கம் செய்யச் சொல்லி

[1981 ஆகஸ்ட் 21]

நீக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால், தமிழர்கள் என்றால் அந்த நாடாளுமன்றத்தில் இடம் இல்லை என்பது மாத்திரம் பொருள் இல்லை. இலங்கை நாட்டிலேயே இனி வரும் எதிர்காலத்தில் தமிழர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் யாராக இருந்தாலும், இடம் இல்லை என்று வெளிப்படையாகக் காட்டிய செயல் அது. இவ்வளவிற்குப் பின்னாலும், அதை உள்நாட்டுப் பிரச்னை என்று சில பேர் பேசுவதைப்பார்க்கும்போது வருத்தமாக இருக்கிறது.

எது உள்நாட்டுப் பிரச்னை? நிச்சயமாக இந்தப் பிரச்னை உள்நாட்டுப் பிரச்னை இல்லை. நம்முடைய நாட்டிற்கு அண்டையிலே இருக்கக் கூடிய பாகிஸ்தானுடன் சேர்ந்து ஒரு பகுதியாக இருந்த கிழக்கு பாகிஸ்தானிலே இருந்த மக்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே உரிமைகள் கேட்டு கொடுத்து எழுந்தார்கள். பாகிஸ்தான் ராணுவம் அம்மக்களைக் கொடுமைப்படுத்தியது. ஜெனோசைட் என்று சொல்வார்களே அந்த அளவிற்கு கொடுமைகள் நடைபெற்றன. நமது மதிப்பிற்குரிய பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் அப்போது அந்தச் செய்கைகளைக் கண்டித்தது மட்டும் அல்லாமல், உலக நாடுகளின் தலைவர்களை எல்லாம் சென்று சந்தித்தார். அவர் வாஷிங்டனுக்குப் போனார்; பாரிசுக்குப் போனார்; ரஷ்யாவிற்கும் போனார். எல்லா நாடுகளுக்கும் சென்று அந்த நாடுகளின் தலைவர்களையெல்லாம் சந்தித்து இப்படிப்பட்ட இனக் கொடுமைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை உள்நாட்டுப் பிரச்னை என்று அவர்கள் ஒதுக்கிவிடவில்லை. அன்னிய நாட்டுப் பிரச்சனையில் நாம் ஏன் தலையிடவேண்டும் என்று அவர்கள் ஒரு நாளும் நினைக்கவில்லை. அந்த உணர்வை இன்றைக்கு மத்திய அரசு மீண்டும் பெறவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள்.

வங்காள தேசத்திற்கு நம் இராணுவத்தை அனுப்ப வேண்டிய, அனுப்பப்படவேண்டிய கட்டம் வந்தது. அன்று மதிப்பிற்குரிய இந்திரா காந்தி அவர்கள் ஒரு தினம் கூட யோசிக்கவில்லை. நமது படையை அனுப்பினார்கள், வங்க தேச வுடுதலைக்கு உதவ் செய்தார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன்; வரவேற்கிறேன். அதே போல் பாகிஸ்தானில் மற்றொரு பகுதியான எல்லைப்புற மாநிலம் என்று சொல்லக்கூடிய பக்கூணிஸ்தான் பகுதியில் வாழ்கிற பட்டாணியர்கள் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகிறபோது—எல்லைக் காந்தி என்று அழைக்கப்படுபவரும், மகாத்மா காந்தி அடிகளின் சகாவுமான கான் அப்துல் கபார்கான் அவர்கள் இருபது ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலாக அந்த நாட்டில் சிறையில் வைக்கப்பட்டவர். அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்ட பின்னர் அவர்களை இந்தியாவிற்கு அழைத்து வந்து இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மாநிலத் தலைநகரங்களிலும் அவர்களுக்கு வரவேற்பு கொடுத்தது மட்டுமல்ல; அவர்களது பக்கூணிஸ்தான் கோரிக்கைக்கு பகிரங்க

1981 ஆகஸ்ட் 21]

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

மாக ஆதரவனை பிரதமர் இந்திரா காந்தியவர்கள் வழங்கினார்கள். மாநில அரசுகளை எல்லைக் காந்தியம் வரவேற்றன. ஆதரித்தன.

இந்தியாவிலிருந்து அவருக்கு ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கு குறையாத அளவிற்கு நிதி திரட்டப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டது. பாகிஸ்தான் உள்நாட்டுப் பிரச்சனை என்று அவர்கள் ஒதுக்கிவிடவில்லை. அதற்கு ஆதரவு கொடுத்தோம். மனிதாபிமான பிரச்சனை அது.

அதுபோல் தென் ஆப்பிரிக்காவில் வாழ்க்கையை தமிழர்கள் மற்றும் இந்தியர்கள் எல்லாம் அங்கே இக்கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். அந்த நிலைமையை ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் இந்தியா போராடி ஆசிய ஆப்பிரிக்க நாடுகளையெல்லாம் ஒன்று திரட்டி ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலிருந்து தென் ஆப்பிரிக்காவில் விலக்கி வைக்க வேண்டும் என்று போராடி தென் ஆப்பிரிக்காவை ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலிருந்து விலக்கி வைத்த பெருமை இந்தியாவிற்கு உண்டு. காரணம் அங்கே வாழ்கின்ற இந்தியர்களை கொடுமை செய்தார்கள் என்பதால் அங்கே வாழ்கிற நீக்ரோ மக்கள், கருப்பு நிற மக்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் வெள்ளையர்கள் நிறத்திமிறி போரில் அடக்கி ஒடுக்கி வைக்கிறார்கள் என்ற மனிதாபிமான உணர்வு காரணமாக அன்று இந்தியா ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் போராடியது. இன்று தென் ஆப்பிரிக்கா கூட நமக்கு அரசியல் உறவு கிடையாது. தூதுவர் கிடையாது; பாஸ்போர்ட் கொடுக்கும் போது கூட தென் ஆப்பிரிக்கா தவிர உலகில் எந்தப் பகுதிக்கும் செல்லலாம். என்றுதான் பாஸ்போர்ட் வழங்கப்படுகிறது. இந்தியா, உலக அரசுகளிலிருந்து தென் ஆப்பிரிக்கவை ஒதுக்கி வைத்து, அதே போன்ற நிலைமை இன்று இலங்கையில் ஏற்பட்டு இருப்பதைத் தான் இந்த மன்றத்தின் வருத்தத்துடன் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியவனவர்கள் இருக்கிறேன்.

இன்று இலங்கையில் திட்டமிட்டு ஜினோஸைட் நடைபெறுகிறது. திட்டமிட்டு இனப்படுகொலை அங்கே செய்யப்படுகிறது. தமிழன் என்ற ஒரு இனம் அங்கே இருந்தது என்பதற்கான அடையாளம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டிய முயற்சிகள் அங்கே திட்டமிட்டு நடத்தப் படுகின்றன. இலங்கை வடகிழக்கு மாநிலங்களை பெருவாரியாக தமிழர்கள் வாழ்கிற பகுதிகள் தொன்று தொட்டு கி. மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து அங்கே அவர்கள் தொடர்ந்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே பெரும்பான்மையினராக, 95 சதவீத தமிழர்கள் வாழக்கூடிய பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய அரசாங்க புரம்போக்கு நிலங்களையெல்லாம் சிங்களவர்களுக்குக் கொடுத்து சிங்களவர்களை அங்கே கொண்டு போய் குடியேற்றி தமிழர்கள் வாழ்கிற

[திரு. ப. நெடுமாறன்] [198 ஆகஸ்ட் 21]

பகுதிகளிலேயே தமிழர்கள் மெஜாரிட்டி அல்ல, மைனாரிட்டியாக ஆகிவிட்டார்கள் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்கு அவர்கள் அங்கே திட்டமிட்டு முயற்சி செய்கிறார்கள்.

அதே போல் மாவட்ட கவுன்சில்களுக்கு நடைபெற்ற தேர்தல்களில் தமிழர்கள் வெற்றி பெறக்கூடாது என்பதற்காக இராணுவமும் போலீசும் சென்று ஓட்டுப்போட வந்த தமிழ் மக்களையெல்லாம் விரட்டியடித்த அந்தக் கொடுமைகளையெல்லாம் நாம் பார்த்தோம். அங்கே வாழும் வணிகர்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து சென்றவர்கள். அவர்கள் கடைகள் சூறையாடப்பட்டிருக்கின்றன. யாரும் வாழ முடியாத நிலை. யாரும் வணிகம் செய்ய முடியாத நிலை. யாரும் தொழில் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கே மலைத் தோட்டங்களில் பல நூற்றாண்டுகளாக வாழையடிவாழையாக, பரம்பரை பரம்பரையாக உழைத்து அந்த மலைத் தோட்டங்களை செல்வவளம் கொழிக்கச் செய்த தமிழர்கள் இன்று மலைத் தோட்டங்களிலிருந்து விரட்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று இந்து பத்திரிகையில் கூட செய்தி வந்திருக்கிறது. பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் இந்திய தமிழர்கள் அந்த மலைத் தோட்டங்களிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டு அறுபது மைல் தூரம் காடுகள் அடர்ந்த பகுதிகள் வழி ஆண், பெண் குழந்தைகள் தங்கள் உடைமைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு மலைப்பாம்புகள் நிறைந்த பகுதிகள் வழி ஓடிவந்திருக்கிறார்கள். தமிழர்கள் பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்டு ஓடிவந்து வழியில் சில பேர்கள் செத்து மற்றவர்கள் இன்று அகதிகள் முகாமில் தஞ்சம் புகுந்திருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12-30]

இலங்கையில் நமது இந்தியத் தூதுவரகத்தில் ஏராளமான மக்கள் தஞ்சம் புகுந்திருக்கிறார்கள். குடியுரிமை பெற்ற இந்தியர்கள், இந்தக் குடியுரிமை வேண்டாம், இந்தியா போவதற்கு எப்படியாவது வழி செய்து கொடுங்கள் என்று நம்முடைய தூதுவரிடம் அவர்கள் எல்லாம் முறையிடுகின்ற ஒரு பரிதாபகரமான நிலை. ம ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் வகையில் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்திலே ஏகமனதாக எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்து ஐந்து கோடி தமிழர்களும் ஒரே குரலில் இலங்கையிலுள்ள தமிழர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறோம் என்பதைக் கண்டு இலங்கையிலுள்ள இன வெறியர்கள் அஞ்சுவார்கள் என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. இதற்கான முன்முயற்சிகளை தடுத்துக் கொண்ட முதல் மச்சர் அவர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மற்றக் கட்சியினுடைய தலைவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் நான் என் இதயபூர்வமான பாராட்டுதல்களை இந்தநேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1981 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. ப. நெடுமாரன்]

இந்தப் பிரசினை சம்பந்தமாக நான் ஒரு தனி நபர் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். ஆனால் இன்றைக்கு அரசுத் தரப்பிலே இருந்து தீர்மானம் வந்திருப்பதால் நான் பாராட்டுகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரதமர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசி இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். மற்றக் கட்சிகளின் சார்பிலும், நம்முடைய பிரதமர் அவர்களுக்கு இந்தச் செய்திகளையெல்லாம் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையில் ஆழ்ந்த கவலையோடு, இந்த தமிழ்நாடு சட்ட மன்றம் தெரிவித்திருக்கின்ற இந்த உணர்வினை மத்திய அரசு புரிந்துகொண்டு, தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில், இன்னொரு யோசனையையும் நான் இந்த அவையின் பரிசீலனைக்கு வைக்க விரும்புகிறேன். அண்மையில் லண்டனில் இனவெறிக் கலவரம் நடந்தது. அங்கு பஞ்சாபியர் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில், பஞ்சாப் முதல் மச்சர் அவர்கள் நம்முடைய பிரதமர் அனுமதியோடு அங்கு விரைந்து சென்றார்கள். அங்கே சென்று பார்வையிட்டு வந்து, நம்முடைய பிரதமர் அவர்களிடம் ஒரு அறிக்கையினைத் தாக்கல் செய்தார்கள். அதைப்போல, இன்றைக்கு இலங்கையில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்தக் கொடுமைகளின் காரணங்களைக் கண்டறியவும், அங்குள்ள தமிழர்களுக்கு ஆறுதல் கூறவும் நம்முடைய முதல் மச்சர் அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்றக் கட்சிகளைச் சார்ந்த எல்லோரும் கொண்ட ஒரு குழுவை நம்முடைய பிரதமர் அவர்கள் இலங்கைக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டும். அதன் மூலம் அங்குள்ள தமிழர்களுக்கு ஆறுதல் நிச்சயமாக ஏற்படும். அவர்களைத் தாக்குகின்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு அச்ச உணர்வு ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், பிரதமர் அவர்களிடம் வற்புறுத்த வேண்டும். இலங்கை, மலேசியா போன்ற பெருவாரியாக தமிழர்கள் வாழ்கின்ற நாடுகளிலே, இந்தியத் தூதுவர்களை நியமிக்கும்போது, அவர்கள் தமிழர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்த வேண்டும். அதன் மூலம் அங்கே வாழ்கின்ற தமிழர்களுக்குப் பாதுகாப்பு உணர்வு இருக்க முடியும். அதன் மூலம் அங்கே வாழ்கின்ற தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகளுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைப்பதற்கு வழிவகை ஏற்படும். அங்கே அந்த தூதுவர்கள் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு உடனுக்குடன் அங்குள்ள உணர்வுகளைத் தெரிவிப்பதற்கு வழிவகை ஏற்படும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1981 ஆகஸ்ட் 21]

தென் ஆப்பிரிக்காவில் இன வெறியர்களுக்கு எதிராக ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலே இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டு, தென் ஆப்பிரிக்காவை உலக நாடுகள் பகிஷ்கரிப்பதற்கு எப்படி இந்தியா ஏற்பாடு செய்ததோ, அதேபோல், இலங்கையிலுள்ள இனவெறியர்களுக்கு எதிராக ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலே இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்புவதற்கு மத்திய அரசு முன் வர வேண்டும். தமிழக அரசு மத்திய அரசுக்கு இதைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே அனைத்துக் கட்சிகளும் ஏகமனதாக இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, அதன் மூலமாக இலங்கையிலுள்ள தமிழர்களுக்கு ஆதரவாக நாம் குரல் கொடுப்பதைக் கண்டு, நாம் மட்டுமல்ல, தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்திலுள்ள எல்லாத் தமிழர்களும் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள், பாராட்டுவார்கள். தமிழுக்கு, தமிழ் இனத்திற்கு இனி விடிவுக் காலம் பிறந்திருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையோடு இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீண்ட பல காலமாக இலங்கை மண்ணில் வாழ்ந்த, அந்த மண்ணுக்கு உயிரூட்டி வளப்படுத்திய தமிழின மக்கள் இன்றைய தினம் ஜீவாதார உரிமைகளை எல்லாம் இழந்து பாதுகாப்பற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற சேதிகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது இலங்கையின் உள்நாட்டுப் பிரச்சினை என்று எடுத்துக் கொண்டாலும், நிகழ்கின்ற நிகழ்வுகளில் நம் முடைய நாட்டு பிரஜா உரிமை பெற்ற மக்களும் அவதிக்குள்ளாயிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், முழுமையாக உள்நாட்டுப் பிரச்சினை என்று ஒதுக்கி விடாமல் நம்முடைய இன மக்கள் அவதிக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், இந்த மாமன்றம் தன்னுடைய அதிர்ச்சியையும், வேதனையையும் தெரிவிக்க முழு உரிமை பெற்றிருக்கிறது.

இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானம் பிரச்சினையின் தன்மையை மிக நன்றாக உணர்ந்து, மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து எல்லை தாண்டி விடாமல் தீர்மானம் வரையப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. எனவே, இந்தத் தீர்மானத்திற்கு எங்கள் இயக்கத்தின் சார்பாக முழுமையான ஆதரவைத் தெரிவிக்கிறேன்.

இந்த விவகாரம் பற்றி ஏற்கனவே மரியாதைக்குரிய முதல்வர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகார இடங்களுக்குக் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசும் இதிலே பாராமுகமாக இருந்து விடவில்லை என்பதைப் பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்க்கிறோம். ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்ட முதல்வர் அவர்களுக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்

1981 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்]

அவர்களுக்கும் பாராட்டுதல்களையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் மத்திய அரசும், தன்னுடைய கடமையில் இருந்து வழுவாமல் இருக்கும் காரணத்தால், அதற்கும் என்னுடைய இயக்கத்தின் சார்பாக நன்றியைக் காணிக்கையாக்கி பாராட்டுதலைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

*திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஈழத் திருநாட்டுத் தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகள் கண்டு, சிறுபான்மை மக்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற அநீதிகண்டு, அவர்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகளை எதிர்த்து தமிழகம் எடுக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை நாங்களும் வழிமொழிகிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் கூறியதுபோல், பங்களாதேஷ் ஆனாலும், பாகிஸ்தான் ஆனாலும், ஆப்கானிஸ்தான் ஆனாலும் எந்த ஸ்தானாக இருந்தாலும் அங்கே கொடுமைகள், அநீதிகள் இழைக்கப்படுமானால் அது கண்டிக்கத்தக்கதே ஆகும். ஈழத்துத் தமிழ் மக்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகளை அநீதிகளைக் கண்டிக்கத்தக்க வகையிலே, ஈழத்துத் தமிழ் மக்கள் படுகின்ற அவதி கண்டு அரசு கொண்டு வருகிற தீர்மானத்திற்கு எங்கள் இயக்கத்தின் சார்பாக ஆதரவு தருகிறோம் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. முர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு ஈழத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பது இனக்கலவரம் என்று பல பேர் சொன்னாலும், இன்றைக்குப் பத்திரிகை வாயிலாக வருகிற சேதிகள் அனைத்தையும் கூர்ந்து பார்க்கிற நேரத்தில் அது இனப் படுகொலையாகக் காட்சி தந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழர்கள் அங்கே திட்டமிட்டுப் படுகொலை செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள். உரிமைக்காகப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்த தமிழர்களின் உயிர்களை அந்த அரசு பலி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கே வாழ்கின்ற தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களை அங்கே இருக்கின்ற சிங்களத்தவர்கள் மானபங்கப் படுத்தி வருகிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் மாத்திரம் 200 தமிழ்ப் பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கற்பு சூறையாடப்படுகிற கோர நிகழ்ச்சி இன்றைக்கு அங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பலகாலம் உரிமைக் காக்க போராடி வரும் தமிழர்கள் இதுவரை வெற்றி பெறாமலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இருப்பினும், தமிழர்கள் என்ற உணர்வோடு வாழ்கின்ற அந்தத் தமிழர்களின் பண்பையும், கலாச் சாரத்தையும் பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு சிங்களத்தவர்கள் பழிவாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் உயிருக்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிற அந்த மக்கள் மீது அக்கறை கொண்டு, நம்முடைய சகோதரர்களான உடன் பிறப்புக்கள் மீது அக்கறை கொண்டு தமிழர்களின் தமிழினத்

[திரு. ஜி. மூர்த்தி]

[1981 ஆகஸ்ட் 21]

தலைவன் என்ற முறையில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அந்த மக்களின் இன்னல் களைய வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் எடுத்துச் சொல்லி அந்த மக்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்று தெரிவித்ததற்காக இந்த அவையின் மூலமாகப் பாராட்டுகிறேன், நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

அதேபோன்று அதைத் தொடர்ந்தே எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் மற்றக் கட்சிக்காரர்களும் இந்தப் பிரச்சினையில் முழுமையான ஆதரவு தெரிவித்ததுகண்டு நாங்கள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம்.

இவ்வளவு பிரச்சினைகளையும் இன்னும் எத்தனை நாட்களுக்குப் பொறுத்துக்கொண்டிருப்பது, பார்த்துக்கொண்டிருப்பது என்ற வினா இன்றைக்குத் தமிழக மக்களிடையே எழுந்திருக்கிறது. இந்தக் கொடுமைகளுக்கு முடிவு கட்ட வேண்டுமென்பதற்காக—அங்கே பங்களாதேஷிலிருந்து வருகை தந்த அல்லது அங்கேயிருந்து துரத்தியடிக்கப்பட்ட அத்தனை பேர்களையும் மனிதாபிமான அடிப்படையிலே பார்த்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்து மைய அரசு அவர்களுக்கு அடைக்கலம் தந்து பலகோடி ரூபாய் தந்து அவர்களுடைய உயிருக்கும் உடைமைக்கும் பாதுகாப்பு அளித்த பெருமைநம்முடைய நாட்டிற்கு உண்டு. அதே போன்ற மனிதாபிமான அடிப்படையிலே மைய அரசு இந்த மக்களுக்கும் தமிழ் உணர்வோடு, தமிழினம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற தமிழ் இன மக்களுக்கு அவர்களுடைய உயிருக்கும் உடைமைக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற முறையில் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நல்ல தீர்மானத்தைப் பாராட்டுகிறோம். அதற்காக இந்தியக் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பாக நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

பல போராட்டங்கள் இலங்கையிலே தமிழர்கள் சார்பிலே நடைபெற்றாலும் அவையத்தனையும் உரிமைக்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டம்; அவர்களுடைய தன்மானத்திற்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டம்; தங்களுடைய உரிமையை நிலைநாட்டுவதற்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டம். இன்றைக்கு இனக் கலவரம் என்ற பெயரால், இனத் தூண்டுதல் என்ற பெயரால் தமிழர்கள் அங்கே இருக்கவே கூடாது என்ற குறுகிய மனப்பான்மையால், இனவெறியால் அது ஒடுக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இதற்கெல்லாம் முடிவு கட்டுகிற முறையிலே இதைப் பற்றிய பிரச்சினைகளை நீங்கள் வேறுவிதமாகக் கருதினாலும் பரவா

1981 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. ஜி. மூர்த்தி]

யில்லை, நான் என் கட்சியின் சார்பாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்— ஈழத்தமிழர்களுக்குத் தனிநாடு தருவதைத் தவிர வேறு வழி இருக்காது என்ற காரணத்தினாலே அப்படிப்பட்ட உணர்வைத் தமிழகத்திலே ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட உணர்வு மைய அரசுக்கு வருகின்ற வகையில் தமிழினத் தலைவர்கள், இங்கே இருக்கின்ற அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் மாண்புமிகு பிரதமரைச் சந்தித்து அந்த உணர்வை எடுத்துக் காட்டியாக வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்து இதைத் தீர்மானமாகக் கொண்டுவந்த தமிழக அரசையும் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் பாராட்டி அமைகிறேன், வணக்கம்.

*மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மிக முக்கியமான, அவசரமாக நாம் கருத்தினைச் சொல்லியாக வேண்டிய பிரச்சினையை உணர்ந்து இங்கே அரசும், பங்கு கொள்கிற அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒருமித்த மனதோடு இதிலே கவனம் செலுத்தவும், தீர்மானம் கொண்டு வந்ததை ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்வதும், எதிர்காலத்தில் தமிழக மக்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கு தமிழர்கள் எங்கு இருந்தாலும் அவர்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கு ஒரு உத்தரவாதம் தருவது போன்ற ஒரு எச்சரிக்கை நடவடிக்கையாக இருக்கிறது என்ற மகிழ்ச்சியை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதிலும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்றுப் பேசும்பொழுது உள்ளத்தைத் திறந்து ஒருமனதோடு இதை எப்படி நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதை, பிரச்சினைகளைப் பற்றி எங்கோ யாரும் இழுத்துச் சென்றுவிடக் கூடாது என்ற எண்ணத்தோடு— மிக மிக, சொல்லப் போனால், எச்சரிக்கையாக என்று கூடச் சொல்லலாம், வார்த்தைகளை அளந்து அவர்கள் கருத்துக்களை எந்த அளவுக்கு வெளியிட வேண்டுமோ அதை வெளியிட்டதற்காக அரசின் சார்பில் நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அது போன்று ஏனைய கட்சித் தலைவர்களும் தங்களுடைய உணர்ச்சிகளையெல்லாம் இங்கே வெளியிட்டாலுங்கூட, பல்வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களாக பல்வேறு எண்ணங்களைச் சொல்பவர்களாக இருந்தாலும் கூட, ஈழத்துத் தமிழர்களுக்கு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் தொல்லைகள் தருவதை அவர்களுக்கு அநியாயம், ஆபத்து விளைவிப்பதை இந்த மன்றமும் தமிழகமும் ஏற்றுக் கொள்ளாது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்ற வகையில் கருத்துக்களை வெளியிட்டவர்களுக்கு நான் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 ஆகஸ்ட் 21]

அந்நிய நாட்டின் ஆட்சிக்குட்பட்ட இடங்களில் அவர்களுடைய அதிகாரத்தில் தலையிடுகிற வகையில் இன்னொரு நாடு கருத்தை வெளியிடக் கூடாது என்பதோ, குறுக்கிடக் கூடாது என்று சொல்வதோ ஒரு நாட்டினுடைய நாகரீகமாக இருக்கும் என்பதை நாம் உணர்கிறோம். தமிழக அரசும், அந்த அரசின் சார்பாக நானும் அத்தகைய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களும் இதைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஏனையோரும் சொல்கிறோம். ஆனாலும் நாம் நம்முடைய நாகரீகத்தை வெளிப்படுத்தும் பொழுது அதற்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டிய, எங்கே அநியாயங்கள் நடக்கின்றனவோ அங்கே ஆட்சி செய்கிறவர்கள், அதற்குப் பொறுப்பாக இருக்கின்றவர்கள் நம்முடைய நாகரீகத்தை மதிக்கின்ற வகையிலேயும், நம்முடைய நாகரீகத்திற்கு உயர்வு தருகின்ற வகையிலேயும், அதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்கின்ற வகையிலேயும் செயல்படுத்துவார்களேயானால் நாம் சொல்லும் கருத்துக்கள் நிரந்தரமாகத் தொடரக்கூடியதாக அமைய இடம் உண்டு.

ஆனால் இன்றையதினம்—ஒருசில மாதங்களுக்குப் பிறகு நாம் மீண்டும் கேள்விப்படுகின்ற, தெரிந்து கொள்கின்ற செய்திகள்—அன்னியநாடா, வேறுநாடா என்பதைவிட, நமது மக்கள், நமது தமிழக மக்கள், தமிழர்கள் என்னும் வகையில் நாம் நிச்சயமாக அதில் தலையிட, அதைப்பற்றிக் கேட்க நமக்கு உரிமை உண்டு என்று சொல்லுமளவிற்கு நம்மை ஆக்கிவிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே வேதனையோடு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த வகையில் இந்தத் தீர்மானம் இந்தியப் பேரரசுக்கு வேண்டுகோளாக, உலக மக்களுக்கு நம் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்திருந்தாலும் கூட, இதோடு இதை நாம் நிறுத்திவிடக் கூடாது என்ற வகையில், இங்கே அனைத்து எதிர்க் கட்சி தலைவர்களும் கருத்து வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையிலும் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்பது மட்டுமல்ல; அதற்கு நாம் ஒன்று கூடி என்னென்ன வகைகளில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று ஒட்டுமொத்தமாக, ஒருமனதாக முடிவு செய்கிறோமோ அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு இந்தத் தமிழக அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு, விரைவில் நாம் அனைவரும் ஒன்றுகூடி நம்முடைய எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துவதற்காக, உலக மக்களுக்கும் தெரிவதற்காக, குறிப்பாக இலங்கை அரசுக்குத் தெரிவதற்காக நாம் ஒருநாள் ஹர்த்தால் நடத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

1981 ஆகஸ்ட் 21] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அரசும், எதிர்க்கட்சிகளும் சேர்ந்து ஹர்த்தால் நடத்துவது என்பது இதுவரை நடந்திருக்கிறதா இல்லையா என்பது அல்ல; இது நடந்தாக வேண்டிய நேரம்; நடத்துக் காட்ட வேண்டிய நேரம் என்ற வகையில் இதை நான் இங்கே வெளியிட விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசுக்கு நாம் சொல்லுகின்ற கருத்துக்கள், இதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லும் நியாயங்கள் புத்தானவை அல்ல என்பதும், பிரதம அமைச்சரவர்கள் மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதும் அதற்காக எந்தெந்த வழி முறைகளை உலக நியதிப்படி செய்ய முடியுமோ அப்படி அவர்கள் செய்ய விரும்புகிறார்கள் என்பதும், அதைச் செய்ய அவர்கள் துணிகிறார்கள் என்பதும் உண்மையாக இருக்கும், இருக்கிறது. என்றாலும் அவர்களுக்கும் ஒரு பக்கபலத்தை உண்டாக்கும் வகையில் இது ஏதோ காழ்ப்புணர்ச்சியின் விளைவாக இலங்கை மீது இந்திய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முற்படுகிறது என்ற அவப் பெயர் அதற்கு வராமல் தமிழ் மக்களுடைய, தமிழர்களுடைய உணர்வை, இந்த உணர்ச்சியை உலக மக்கள் புரிந்துகொண்டு எவ்வளவு வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை அறிந்து, இதன் விளைவு மத்திய அரசின் நடவடிக்கை என்கிற அளவிற்கு நாம் காரணமாக இருந்து நடத்திக் காட்ட வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற காரணத்தால் தமிழக அரசின் சார்பாக உங்களை வேண்டிக் கொள்வது, தொடர்ச்சியான உங்களுடைய இந்தப் பேச்சுக்களிலே வந்த கருத்துக்கள் அத்தனையும் நீங்கள் எவ்வளவு நல்ல உணர்வோடு இருக்கிறீர்களோ அதைத் தொடர்ந்து இந்த அரசு எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளுக்கும் உங்களோடு இணைந்து எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளுக்கும் நீங்கள் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை முன் வைத்து இந்தத் தீர்மானத்தை முன்னவரவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கேள்விகே இடமில்லாமல், உங்கள் கருத்துக்களை வெளியிடத் தற்காக நன்றி கூறி, இதை ஒருமித்து நிறைவேற்றித் தரும்படி ஏதோ மரபின்படி என்று வைத்துக் கொள்வோம் நான், பேரவைத் தலைவரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, நான் வேண்டுகோள்விட்டவாறு நாம் தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க, முதல்கட்டமாக நாம் அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒன்றுகூடி ஒரு ஹர்த்தாலை நடத்தி, கூட்டங்கள் நடத்தி, தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைப்போம் என்பதையும் இங்கே எடுத்துச் சொல்லி, அதற்கும் ஆதரவு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இலங்கை வாழ் தமிழர்களுடைய கண்ணீருக்கு நம்முடைய கண்ணீரையும் காணிக்கையாக்கி அந்தத் தமிழர்களுடைய வாழ்க்கை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1981 ஆகஸ்ட் 21]

வளம் பெறுவதற்கு நாம் ஒன்றுகூடி என்ன செய்ய வேண்டும் என்று முடிவெடுக்கிறோமோ அதை இந்த அரசு செய்யும் என்பதை மீண்டும் உறுதி கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

[பிற்பகல் 12-50]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“இலங்கையில் வாழும் நிலையான தமிழர், இந்தியர் வழி வந்த தமிழர், மலைத் தோட்டத் தமிழ் தொழிலாளர்கள் ஆகியோரின் உயிர்க்கும், உடைமைக்கும், உரிமைக்கும் ஆபத்து ஏற்பட்டிருப்பதையும், இனவெறியர்களால், கொலை, கொள்ளை கற்பழிப்பு, துன்புறுத்தல் போன்ற வன்முறைச் செயல்கள் நிகழ்வதையும், தக்க பாதுகாப்பு அளிக்காத நிலை நிலவுவதையும், அறிந்து மனிதாபிமான அடிப்படையில் இப்பேரவை மிக்க அதிர்ச்சியும், கவலையும் கொள்கிறது.

தமிழக மக்களின் சார்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்தியப் பிரதமருக்கு தெரிவித்துள்ளதற்கு ஏற்ப, இந்திய அரசு தமது தூதுவரகத்தின் மூலமும், ஐ. நா. அவையின் மூலமும் மற்ற முறைகளின் மூலமும் இலங்கைவாழ் தமிழர்களுக்கு நியாயம் வழங்க முற்படுவதோடு, அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான பாதுகாப்புகளையும் அளிக்க, தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறு இந்தப் பேரவை மாண்புமிகு இந்தியப் பிரதமரைக் கேட்டுக் கொள்கிறது.

இலங்கையில் ஏற்பட்டுள்ள இனக் கலவரத்தில் படுகொலைக்கு ஆளானவர்களின் குடும்பங்களுக்கும், காயமுற்றும், பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகியும், அவதியுறும் மக்களுக்கும் இப் பேரவை தன் இரங்கலையும், ஆறுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று ஒருமனதாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (22-8-1981) காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 12-51 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.